

naar Krigen er forbi, er noget lignende som den danske Folkehøjskole. Man har villet stille den danske Folkehøjskole og den Ungdomsskole, her er Tale om, i Mod-sætningsforhold til hinanden. Men der er ikke her et Mod-sætningsforhold, der er tværtimod den nøjeste Forbindelse, og tidt og ofte har man, naar man kommer paa Højskoler, en Fornemmelse af, at de Fag, der arbejdes med her, det Materiale, man har, passer ikke i en Højskole, men snarere i en Lavskole. Folkehøjskolerne herhjemme maa opfriske Børneskolens mest elementære Fag og kan derfor mange Gange ikke komme til det, som er Højskolerne vigtigste. For at Folkehøjskolen skal være det, den bør være, og fylde den Plads, man i Udlandet mener, den vilde kunne fylde der, maa den have til Forudsætning noget i Retning af en Ungdomsskole som den, der tænkes paa i det af Forslagsstillerne forelagte Lovforslag. For selve Folkehøjskolens Skyld vil jeg bede om, at man her i Rigsdagen ikke vil betragte, hvad der fremkommer i den Henseende, fra et agitatorisk Synspunkt, men fra et rent sagligt, bedømme Sagen for vort Lands Skyld og for vor Ungdoms Skyld. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) sagde forleden, at netop Krigen gør, at vi maa arbejde den Sag op, fordi de Problemer, som stilles efter Krigen, løses kun i Sammenhæng med Arbejdet for Ungdommen i Alderen fra 14 til 18 Aar. Det er i den Alder, at netop de farligste og mest antisociale Instinkter kan faa Næring. Jeg gør opmærksom paa Sammenhængen mellem Folkehøjskolen og Ungdomsskolen. Det blev fremdraget for øvrigt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), den Gang Højskoleloven var til Behandling i 1913, da han anbefalede en større Bevilling til Askov Højskole med den Motivering, at ved den udvidede Højskole vilde der kunne opdrages Lærere til Ungdomsskolen. Det tror jeg, han har Ret i. Der vil kunne opdrages ogsaa Lærere ved Haandværkerafdelingen paa Folkehøjskolen ligesom paa Møller-Jensens Kunstindustriskole og paa Teknologisk Institut og adskillige andre Institutter, som er kommet frem. Af stor Betydning i den Henseende vilde det være, om Rigsdagen vilde modtage et Forslag, der er stillet af en Lærer ved Ollerup Højskole, den bekendte Gymnastiklærer Bukh, om Oprettelse af en Gymnastikhøjskole, hvor der kunde opdrages Læ-

rere for Ungdomsskolen. Forslaget ligger i Ministeriet. Jeg ved ikke, om det kan komme frem til Finanslovens tredie Behandling, men jeg vil ønske det, og kan det ikke komme med denne Gang, haaber jeg, det kan komme med næste Gang.

Ordføreren (K. M. Klausen): Vort Lovforslag har mødt Velvillie fra alle Sider, og derfor vil jeg udtale min Tak. Alle har været enige om Maalet, der skulde naas, nemlig en tidssvarende Undervisning for vor Ungdom; der har været nogen Uenighed om de Veje og Midler, ved hvilke vi skulde naa frem til Maalet.

Jeg vil først udtale en Tak til den højtærede Minister for den velvillige og forstaaende Maade, hvorpaa han stillede sig overfor dette Lovforslag. Det var ikke andet, end hvad jeg havde ventet, fordi jeg ofte har hørt Ministeren omkring i Landet tale om det samme Emne. Der er en lille Uenighed imellem Ministeren og mig om, hvilken Plads Danmark indtog i Rækken af de Lande, som havde bragt Ungdomsskolen frem. Ministeren oplyste, at Danmark indtog Pladsen som Nr. 9 af 13 Lande, fra hvilke der foreligger Beretning, og det er sikkert rigtigt. Jeg havde sagt, at Sverige stod over os, det bestred Ministeren, men jeg tror nu, at de Oplysninger, der findes i den Redegørelse, som er blevet udgivet i 1912—13, for Sveriges Vedkommende allerede er forældede. Sverige har i de senere Aar gjort et betydeligt Arbejde for at bringe Ungdomsskolen frem, og den svenske Regering har stillet sig mere rundhaandet end den danske, idet Staten i Sverige afholder 90 pCt. af Udgifterne, saa at Kommunerne kun skal afholde 10. Men det kommer ikke an paa, hvilket Land vi staar under. En sørgelig Kendsgerning er det, at vi paa dette Omraade indtager Pladsen som Nr. 9.

Hvad der hidtil er sket med Ungdomsskolen, efter at vi har faaet Bevilling paa Finansloven, er desværre kun ringe. Efter den Beretning, som foreligger trykt i Finanslovsbetænkningen fra i Fjor, var Ungdomsskolen naaet op til at samle 2,136 Elever, men man skulde efter det gode Tilbud, som Staten havde gjort Kommunerne, have ventet, at Sagen vilde have faaet en helt anderledes god Vækst. Naar Staten tilbyder at betale 75 pCt. af Udgifterne ved Etablering af Ungdomsskolerne, bliver det Offer, der kræves af Kommunerne, meget ringe. Lad os tænke os en Ungdomsskole i en Landkommune, der,